

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010917
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evelyn Neglia
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117010917.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evelyn Neglia a prísediacich Mgr. Daniela Synáka a Ing. Miroslava Začka, v trestnej veci obžalovaného G. P., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v znení účinnom od 1. augusta 2019 a zločinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, v konaní proti ušlému, na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 26. mája 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný
G. P., nar. XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom U., K. XXXX/XX,
t. č. na neznámom mieste, v konaní proti ušlému,

sa uznáva za vinného, že

napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 01.10.2015 sp. zn. 4T/54/2015, právoplatným dňa 24.05.2016, odsúdený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,
v čase od 02:45 hod. do 03:20 hod. dňa 13.11.2016 v Trnave na ulici Jánošíkovej č. 1 vošiel do rodinného domu cez okno na toalete nachádzajúcej sa na strane od ulice vo výške 2 m nad úrovňou chodníka, ktoré bolo v tom čase len pritlačené, odkiaľ prešiel do kuchyne, kde zo stola odcudzil mobilný telefón zn. SONY XPERIA Z3 a mobilný telefón zn. Samsung nezisteného typu, pánsku peňaženku, v ktorej sa nachádzala hotovosť 50,00 €, občiansky preukaz, vodičský preukaz, karta poistenca a platobná karta od bankového účtu vedeného v Tatra banke, všetky na meno Ján Skukálek, následne prešiel do chodby, z ktorej odcudzil čiernu dámsku kabelku, v ktorej sa nachádzala peňaženka Guess s hotovosťou 50,00 €, platobná karta od bankového účtu vedeného v Tatra banke na meno Ján U. a občiansky preukaz, vodičský preukaz, karta poistenca, všetky na meno T. U., a technický preukaz od osobného motorového vozidla P. C., Q.: O pričom prostredníctvom platobnej karty odcudzenej z peňaženky Y. U. v ten istý deň v časoch o 03:34:19 hod., 03:35:36 hod. a 03:37:32 hod. zrealizoval za sebou tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v bankomate Tatra banky, Zelený rínok, Trnava, v čiastkach 200,00 €, 500,00 € a 300,00 €, čím uvedeným konaním spôsobil Y. U. a Márii Skukálikovej škodu krádežou vecí a finančnej hotovosti vo výške 440,00 € a neoprávneným použitím platobnej karty škodu vo výške 1.000,00 €,

teda

- neoprávnenne vnikol do obydlia iného,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

- neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho použil, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním

čím spáchal

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019, a
- prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona,

a odsudzuje sa:

Podľa § 219 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a per analogiam aj na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.09.2017 sp. zn. 2T/122/2017, právoplatným dňa 09.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Galanta a v rámci uloženého ochranného dohľadu

a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Galanta, a
c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (okrem pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Y. U., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., ul. Y. 1, škodu vo výške 1.300,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku).

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej trestnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie spočívajúce v prečítaní výpovede obžalovaného G. P. z prípravného konania, vo vypočutí poškodeného Y. U. a v oboznámení znaleckého posudku a listinných dôkazov. Súd konal v predmetnej veci odo dňa 27.05.2019 ako proti ušlému pre nemožnosť zabezpečenia osoby obžalovaného za účelom vykonania hlavného pojednávania (resp. splnenia zákonných podmienok pre jeho vykonanie) po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci, keď tento sa zdržiaval na neznámom mieste a nebol doposiaľ úspešne zrealizovaný ani príkaz na zatknutie z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ktorý bol na

neho vydaný, pričom boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 358 ods. 1 Tr. por. pre takýto procesný postup súdu.

Obžalovaný G. P. sa v zmysle prečítanej výpovede z prípravného konania zo dňa 15.03.2017 (č.l. 42-48) v celom rozsahu sa priznal ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a svoje konanie oľutoval. Dodal, že v uvedenom dome bol, chytil sa potrubia, ktoré sa nachádzalo na toalete uvedeného domu. Nespomenul si, čo z domu ukradol. K platobnej karte sa nevedel vyjadriť.

Ešte dňa 22.02.2017 mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia na skutkovom základe, že v čase od 02.45 hod. do 03.20 hod. dňa 13.11.2016 v Trnave na ulici Jánošíkovej č. 1 vošiel do rodinného domu cez okno na toalete, ktoré bolo v tom čase len pritračené, odkiaľ prešiel do kuchyne, kde zo stola odcudzil mobilný telefón zn.: Sony XPERIA a zn.: SONY, peňaženku s hotovosťou 50,- Eur, v ktorej sa nachádzali doklady, a to vodičský preukaz, občiansky preukaz, karta poistenca, platobná karta od účtu vedeného v Tatra banke všetko na meno Ján Skukálek, následne prešiel do chodby, kde odcudzil čiernu dámsku kabelku, v ktorej sa nachádzala peňaženka s hotovosťou 50,- Eur, platobná karta od účtu vedeného v Tatra banke na meno Y. U., ako aj doklady, a to vodičský preukaz, občiansky preukaz, karta poistenca, technický preukaz od vozidla Škoda Octavia s ev.č.: O všetko na menom Mária U., pričom prostredníctvom platobnej karty odcudzenej z peňaženky Jána U. v ten istý deň v časoch o 03.34.19 hod, 03.35.36 hod. a 03.37.32 hod. zrealizoval za sebou tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v bankomate Tatra banky, a.s., Zelený rínek, Trnava v čiastkach 200,- Eur, 500,- Eur a 300,- Eur, čím uvedeným konaním spôsobil Jánovi Skukálovi, bytom O., ul. Y. č. X škodu krádežou vecí a hotovosti vo výške 440,- Eur a výberom z účtu neoprávneným použitím platobnej karty vo výške 1.000,- Eur, teda spolu vo výške 1.440,- Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn.: 4T/54/2015 zo dňa 01.10.2015 právoplatným dňa 24.05.2016 odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Poškodený Y. U. (okrem iného aj splnomocnenec druhej poškodenej - T. U.) na hlavnom pojednávaní vypovedal takto: „Obžalovaného nepoznám. Pokiaľ ide o skutok prečítaný z obžaloby, tak uvádzam, že sa to stalo tak, ako bolo prečítané pánom prokurátorom, avšak dopĺňam, že bola odcudzená aj kabelka mojej manželky T. U. s dokladmi. Stalo sa to v októbri, alebo v novembri okolo 03:00 hod. Ráno, keď som vstal, zbadal som otvorenú bránu z ulice do dvora, neporiadok vo WC miestnosti a pravdepodobne chcel páchatel' odísť kuchynským oknom, lebo sme mali veci na parapetnej doske odložené mimo. Páchatel' sa do domu dostal cez okno vo WC miestnosti. Následne prišli správy môjmu synovi na telefón, že boli urobené výbery v hotovosti. Peniaze boli vybraté z karty. Boli vybraté hneď v noci. Pri vyšetrovaní sa našli na WC miestnosti na plynovom rozvode stopy, resp. otlčky prstov, zrejme páchatel'a. Skutok som následne ráno nahlásil okolo 08:00 hod. Moju platobnú kartu následne zablokoval, nachádzalo sa na nej 1000 Eur. Okno z WC miestnosti bolo nasmerované na ulicu, bolo vo výške 2 metre od chodníka. Bolo len zatlačené, nebolo zamknuté, resp. zabezpečené. Rozmery okna boli cca 50x50 cm. Moja platobná karta bola Tatrabanky. PIN kód od karty som mal v telefóne, ten mi bol tiež odcudzený a predpokladám, že páchatel' vedel môj PIN kód. Peniaze potom boli vybrané z bankomatu, na ktorom nebola kamera.“

Z prečítaného znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/14969 (č.l. 75-82) vyplynulo, že daktyloskopická stopa č. 2 zaistená z plynového potrubia na toalete v obydli poškodeného bola porovnaná systémom AFIS s daktyloskopickou zbierkou kariet a s daktyloskopickou zbierkou stôp z doposiaľ neobjasnených prípadov, pričom bola zistená zhoda stopy č. 2 s odtlačkom časti dlane pravej ruky osoby registrovanej pod menom: Richard Ševčík, nar.: 22.05.1983, t.j. obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- zápisnica o obhliadke z miesta činu s fotodokumentáciou z č.l. 83-90
- odborné vyjadrenia z č.l. 91-92
- zápisnica o prehliadke tela a podobných úkonov z č.l. 93-94
- listinné dôkazy z banky z č.l. 95-97
- identifikácie IMEI čísiel z č.l. 98-99, 101, 102
- rozsudok OS Nitra sp. zn. 4T/54/2015 z č.l. 124-130
- uznesenie KS v Nitre sp. zn. 1To/90/2015 z č.l. 131-135

Vyplynulo z nich okrem iného aj nasledovné:

Zo zápisnice o obhliadke z miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 83-90) bolo najmä zrejmé, kde boli zaistené stopy neskôr podrobené znaleckému skúmaniu, ako aj aký bol celkový pohľad na miesto činu.

Odborné vyjadrenia (č.l. 91-92) od relevantného subjektu preukazovali, že hodnota odcudzených vecí poškodeného a jeho manželky boli nasledovná:

- mobilný telefón zn. SONY XPERIA Z3 = 150,00 €
- mobilný telefón zn. Samsung S4 mini = 150,00 €
- kožená peňaženka = 10,00 €
- čierna kabelka = 10,00 €
- peňaženka zn. Guess = 20,00 €

Listinné dôkazy z banky (č.l. 95-97) preukazovali jasne a zrozumiteľne, kedy a v akých výškach došlo k výberu finančných prostriedkov z bankového účtu poškodeného, vedeného v Tatra banke, a.s., kedy bolo prostredníctvom platobnej karty odcudzenej z jeho peňaženky v ten istý deň v časoch o 03:34:19 hod., 03:35:36 hod. a 03:37:32 hod. zrealizované za sebou 3 výbery finančnej hotovosti v bankomate Tatra banky, a.s., Zelený rínok, Trnava, postupne v sumách 200,00 €, 500,00 € a 300,00 €, pričom tento bankomat nebol vybavený kamerovým systémom.

Oboznámený rozsudok OS Nitra pod sp. zn. 4T/54/2015 (č.l. 124-130) preukazoval to, že obžalovaný bol týmto rozsudkom zo dňa 01.10.2015, právoplatným dňa 24.05.2016 v spojení s oboznámeným uznesením KS v Nitre zo dňa 24.05.2016 sp. zn. 1To/90/2015 (č.l. 131-135), odsúdený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že tento spáchal obžalovaný G. P..

Obžalovaný Richard Ševčík sa k spáchaniu tohto skutku v prípravnom konaní aj priznal, svoje konanie oľutoval a na svoju obranu nič neuviedol.

Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní dávalo podľa názoru súdu dostatočný podklad pre také konštatovanie, že priznanie obžalovaného G. P. zo spáchania stíhaného skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, bolo v súlade s vykonanými dôkazmi a že neexistujú čo i len najmenšie pochybnosti v otázke jeho viny, keď všetky vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tvorili ucelenú reťaz dôkazov svedčiacich jednak o spáchaní stíhaného skutku, ako aj o jeho páchatelovi - obžalovanom. Obžalovaný bol najmä „prepojený so skutkom“, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, práve tým, že jedna zo zaistených stôp z plynového potrubia na toailete v obydľi poškodeného bola zhodná s odtlačkom časti dlane pravej ruky obžalovaného.

S prihliadnutím na zápisnicu o obhliadke z miesta činu, resp. fotodokumentáciu z nej, ako aj výpoveď poškodeného, bolo možné tiež ustáliť, že skutku sa obžalovaný dopustil aj vlámaním (§ 122 ods. 4 Tr. zák.), keď vnikol do uzavretého priestoru prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily, pretože okno, ktorým vošiel do domu poškodeného, bolo len zatlačené, nie uzamknuté.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, bolo nutné v prípade trestného činu krádeže toto posúdiť miernejšie oproti tomu, ako ho posudzovala obžaloba. S účinnosťou od 01.08.2019 došlo totiž k novele Trestného zákona (zákonom č. 214/2019 Z.z. z 26. júna 2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) aj v ustanovení § 212 (trestný čin krádeže), preto bolo nutné vykonaným dokazovaním ustálený skutok v ďalšom priebehu trestného konania právne posudzovať miernejšie s poukazom na § 2 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (v tejto časovej pôsobnosti je vyjadrená ústavná zásada vylúčenia retroaktivity, t.j. spätnej pôsobnosti, ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie - pozri čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a čl. 7 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a slobôd, pričom použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné - pozri čl. 50 ods. 6 posledná veta Ústavy SR).

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 20.08.2019 uznal obžalovaného vinného s tým, že kvalifikačný znak - spáchanie činu vlámaním (§ 138 písm. e/ Tr. zák.) je už v podstate „pokrytý“ ustanovením § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., a preto nie je možné túto okolnosť obžalovanému „pričítať“ opätovne čo do právnej kvalifikácie jeho konania s poukazom na § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe odvolania prokurátora a obhajcu, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 09.06.2020 sp.zn. 1T/36/2017 rozsudok Okresného súdu Trnava zrušil a vec vrátil, aby ju Okresný súd Trnava v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V svojom odôvodnení odvolací súd poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. Tpj/53/2013, v zmysle ktorého, ak bol čin spáchaný vlámaním, a tento znak je jednak zákonným znakom jedného zo zbierajúcich sa trestných činov, a jednak okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby u druhého z týchto trestných činov, použije sa dotknutá skutočnosť (vlámanie) len raz, a to v rámci právnej kvalifikácie, ktorá so znakom vlámania spája použitie prísnejšej trestnej sadzby. Ďalej odvolací súd upriamil pozornosť na to, že v posudzovanom prípade Trestný zákon účinný od 1. Augusta 2009 so znakom vlámania spája v rámci súdených trestných činov použitie najprísnejšej trestnej sadzby v rámci zločinu neoprávneného vyrobenia a požívania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 2 roky až 8 rokov), preto znak vlámania bolo treba aplikovať v rámci tohto zákonného ustanovenia. Ďalej odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že u obžalovaného ide o opätovné spáchanie zločinu, v dôsledku čoho bude potrebné pri ukladaní trestu reflektovať na ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona, teda zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu.

Okresný súd Trnava riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ustálil, že obžalovaný spáchal 3 trestné činy v jednočinnom súbehu, a to prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (v znení účinnom od 01.08.2019) a napokon zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2020 v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo uvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný Richard Ševčík neoprávnene vnikol do obydľia iného, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a napokon neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho použil, a čin spáchal vlámaním a preto ho súd uznal vinným zo spáchania týchto dvoch prečinov a jedného zločinu, keď boli naplnené všetky znaky skutkových podstát týchto trestných činov.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, predovšetkým z vlastného priznania obžalovaného.

V súvislosti s výrokom o treste bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov: hodnotenie z ÚVTOS (č.l. 106-107), správy o povesti na obžalovaného a lustrácie na jeho osobu (č.l. 113-123, 139-143), rozsudok OS Nitra sp. zn. 4T/54/2015 (č.l. 124-130), uznesenie KS v Nitre sp. zn. 1To/90/2015 (č.l. 131-135), trestný rozkaz OS Galanta sp. zn. 2T/122/2017 a opatrenie o konaní proti ušlému v tejto veci s doručenkou z č.l. 331-336, aktuálne lustrácie na obžalovaného z č.l. 337-346 a 355-362, 429-431 podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 24T/38/2015 a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 2T/122/2017.

Z oboznámených listinných dôkazov bolo zistené nasledovné:

Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu ku dňu 16.03.2017 bol tento hodnotený kladne (vykonával v danom čase trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/54/2015). Naposledy bol vedený na úrade práce v roku 2012, kedy bol vyradený pre nespokojnosť. V minulosti bol už 15-krát súdne trestaný (vrátane odsúdenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/54/2015), pričom v prevažnej miere išlo o majetkovú trestnú činnosť (krádež, porušovanie domovej slobody, drogová trestná činnosť, úverový

podvod), pričom mu boli ukladané iba nepodmienečné tresty odňatia slobody (spolu 11-krát), prípadne bolo upustené od uloženia súhrnných trestov (4-krát). Posledný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do stredného stupňa strázenia pred spáchaním stíhaného skutku obžalovaný vykonal iba dňa 30.04.2016 (Okresný súd Galanta sp. zn. 3T/19/2014) a bol mu uložený pre viaceré úmyselné trestné činy.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov; a § 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený). Zároveň bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby o jednu polovicu v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko v prejednávanej príhode sa jednalo o spáchanie opätovného zločinu (11. záznam z odpisu Registra trestov - odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/19/2014, okrem iného za zločin podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona). Pri aplikácii § 38 ods. 5 Trestného zákona prichádzalo do úvahy uloženie trestu v zmysle § 219 ods. 3 Trestného zákona účinnom do 31.12.2020 v rozmedzí sadzby 5 rokov až 8 rokov (dolná hranica zvýšená o jednu polovicu - pôvodná sadzba 2 roky až 8 rokov).

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Mimoriadne zníženie trestu taktiež reflektuje na skutočnosť, že medzi spáchaním trestného činu (november 2016) a vyhlásením rozsudku ubehlo takmer 5 rokov. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 3 roky a 4 mesiace čo sú dve tretiny z 5 rokov). Vzhľadom na okolnosti prípadu a spáchaný skutok (okno, ktorým vošiel do domu poškodeného, bolo len zatlačené, nie uzamknuté) by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom aj v spojení s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona (teda trest odňatia slobody minimálne vo výmere 5 rokov) bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že mu po istý čas zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný už v minulosti vykonal viaceré

nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pre spáchanie úmyselných trestných činov, pričom uložené tresty zjavne neviedli k jeho náprave, preto súd nemal za splnené podmienky na jeho zaradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Tento trest súd obžalovanému uložil ako súhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. pri splnení zákonných podmienok v prípade iného odsúdenia obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.09.2017 sp. zn. 2T/122/2017, právoplatným dňa 09.03.2018, kde sa konalo voči nemu ako ušlému, pričom vydaný trestný rozkaz bol doručený ustanovenému obhajcovi obžalovaného (podľa § 361 ods. 1 Tr. por. všetky písomnosti určené obvinenému sa doručujú iba obhajcovi) pred vyhlásením rozsudku v tejto veci. Skutky v oboch týchto trestných veciach (1T/36/2017 a 2T/122/2017) boli v súbehu pokiaľ ide o obdobie ich spáchania. Preto súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený týmto trestným rozkazom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň platí, že keďže súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu k inému nepodmienečnému trestu odňatia slobody, bolo potrebné uložiť prísnejší trest, t.j. v tomto prípade len prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko na upustenie od jeho uloženia neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanoveniach § 39 a § 44 Tr. zák.

Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, najmä pri konštatovaní recidívneho konania obžalovaného Richarda Ševčíka z minulosti pokiaľ ide o majetkovú trestnú činnosť, resp. jeho opakované páchanie trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., súd ustálil splnenie zákonných podmienok na uloženie ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na 2 (dva) roky s povinnosťou po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Galanta a v rámci uloženého ochranného dohľadu

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Galanta, a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (okrem pravidelne opakujúcich sa vzdialení, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Na posilnenie účelu ochranného dohľadu a aj ochrany spoločnosti a dovŕšenia nápravy obžalovaného (§ 35 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.) mu súd zároveň uložil po dobu výkonu ochranného dohľadu aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nárok na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnil poškodený Ján Skukálek vo výške 1.300,00 €, pričom výsledky vykonaného dokazovania tento jeho nárok podporili čo do jeho dôvodnosti (obžalovaný uskutočnil výbery hotovosti vo výške 1.000,00 € a hodnota ním odcudzených vecí ustálená ku dňu spáchania skutku bola vo výške prevyšujúcej 300,00 €), a preto súd obžalovaného postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal povinnosťou nahradiť poškodenému tento jeho uplatnený nárok do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.